

Arrest

nr. 223 266 van 26 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 21 december 2015 België is binnengekomen, diende op 7 januari 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 15 december 2015 in Bulgarije (Eurodac).

1.2. Op 16 januari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 16 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 07/01/2016
Overdracht CGVS: 13/06/2016*

In het kader van uw asielaanvraag werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 16 oktober 2017 van 09:19 tot 12:44. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Buuachru loco meester Micholt, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u Pashtou van origine. U bent afkomstig uit Shalatak, gelegen in het district Mehtarlam in de provincie Laghman. U bent gehuwd met M.T. en u heeft samen één zoon en twee dochters. Uw gezin woont in Shalatak.

U werkte in Afghanistan als herder en bracht elke dag uw kudde van ongeveer vijftig schapen naar de bergen in de omgeving van uw dorp. Op 12 oktober 2015 werd u in de namiddag tegengehouden door drie leden van de taliban. Ze zeiden dat u informatie moest verzamelen over de mensen in het dorp die bij de overheid werkten. Ze zeiden niemand u hiervan zou verdenken omdat u een herder bent.

Toen u naar huis ging en dit tegen uw ouders vertelde, zeiden ze u dat u een klacht moest indienen. Op 14 oktober 2015 diende u een klacht in. Drie dagen later, op 17 oktober 2015, kreeg u een dreigbrief van de taliban, waarin ze dreigen u te vermoorden omdat u geheimen van de taliban aan de overheid had gegeven. Op 20 oktober 2015 besliste u om uw huis niet meer te verlaten omdat het te gevaarlijk was voor u.

Op 19 november 2015 besliste u Afghanistan te verlaten. Na een reis van ongeveer veertig dagen kwam u aan in België op 21 december 2015. Op 7 januari 2016 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw taskara, een dreigbrief van de taliban, een bevestiging van uw problemen en de enveloppe waarin deze documenten werden opgestuurd, neer.

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering recentelijk uit het district Mehtarlam in de provincie Laghman vertrokken te zijn. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst en recente verblijfplaatsen zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële recente verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit of recent verbleven heeft in een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van incidenten die zich hebben voorgedaan in uw regio in de periode voor u naar België kwam. Toen u gevraagd werd naar de veiligheidssituatie in uw regio verklaarde u dat het onveilig was en dat de veiligheid slecht was (CGVS, p. 21). Gepolst of incidenten zich voordeden in uw dorp zei u van niet (CGVS, p. 21). Gevraagd of er in de grotere regio incidenten waren zei u dat dokter Abdullah omkwam in een zelfmoordaanslag (CGVS, p. 21). Dat u op de hoogte bent van dit incident, bevestigt echter niet dat u recent in uw regio verbleef. Ten eerste was dokter Abdullah een erg belangrijk figuur in Afghanistan, waardoor ook mensen die buiten uw regio leven van dit incident op de hoogte kunnen zijn. Ten tweede deed het incident zich voor zo'n zes jaar voor uw komst naar België, waardoor dit niet aantoont dat u recent in Shalatak verbleef (zie administratief dossier). U bent tevens niet op de hoogte van de periode waarin het incident zich voordeed. Zo verklaarde u dat hij omkwam in het jaar 1398, wat overeenkomt met 2019 in de Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 21). Gevraagd naar welk jaar we vandaag zijn, antwoordde u 1396, wat correct is (CGVS, p. 21). Vervolgens verbeterde u zich en verklaarde u dat hij overleed in 1389, wat overeenkomt met 2010-2011 in de Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 21-22). Uit de informatie die het CGVS voorhanden heeft blijkt echter dat het incident twee jaar vroeger moet gesitueerd worden, meer bepaald in september 2009 (zie administratief dossier). Uw kennis over dit incident toont bijgevolg niet aan dat u voor uw vertrek naar België in Shalatak verbleef.

Gepeild naar andere incidenten verklaarde u dat er een incident was tegen Fazel Rahim, een vroegere gouverneur of burgemeester (CGVS, p. 22). Volgens uw verklaringen was hij betrokken in een bomexplosie aan het einde van de bazaar in Mehtarlam (CGVS, p. 22). U heeft verder geen andere informatie over dit incident. Gepolst naar meer informatie over dit incident verklaarde u dat u er niets meer over weet (CGVS, p. 22). Bovendien kan u het incident niet situeren in de tijd, ook niet bij benadering (CGVS, p. 22). Uit de informatie waar het CGVS over beschikt blijkt dat er een incident was op een persoon genaamd Mohammad Rahim, die eerder burgemeester was van Mehtarlam, maar ook dit incident dateert van mei 2009 (zie administratief dossier), waardoor u ook hiermee niet kan aantonen dat u recent in Shalatak verbleef.

U verklaarde dat er verder geen incidenten waren (CGVS, p. 22). Gevraagd of u iets wist over een bomontploffing bij een begrafenis, verklaarde u dat u het niet wist (CGVS, p. 22). Informatie waarover het CGVS beschikt toont aan dat bij dit incident 16 doden en 39 gewonden vielen, waardoor het kan doorgaan als één van de zwaarste incidenten in de afgelopen jaren in uw regio (zie administratief dossier). Dat u verklaart hier niet van op de hoogte te zijn, doet bijgevolg afbreuk aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Shalatak woonde.

Vervolgens verklaarde u dat er explosies waren, maar dat u niet naar de incidenten ging om het zelf te zien [wat er gebeurde] (CGVS, p. 22). Gevraagd of erover kon vertellen, zei u dat u het niet weet, dat u het niet zag en dat u geen informatie heeft (CGVS, p. 22). Er wordt niet van u verwacht dat u in detail kan vertellen over elk incident dat zich voordeed in uw regio, maar er kan minstens verwacht worden dat als u zegt dat er ontploffingen zijn in uw regio, u meer informatie of voorbeelden kan geven. Dat u hier niet tot in staat bent, doet uw recente herkomst uit Shalatak verder in twijfel trekken. Bovendien blijkt uit het de informatie die het CGVS voorhanden heeft dat er zich meerdere ontploffingen zich voordeden in uw regio (zie administratief dossier). Uw algemene verwijzing hiernaar, die u niet kan onderbouwen met voorbeelden, volstaat niet om uw recent verblijf in Shalatak aannemelijk te maken.

Ten slotte verklaart u niet op de hoogte te zijn van talibancommandanten die gedood werden en ook niet van politiemannen die werden aangevallen (CGVS, p. 22). Uit de informatie van het CGVS blijkt dat ook zulke incidenten zich voordeden in uw regio (zie administratief dossier). Dat u hier niet van op de hoogte bent, en dat u geen enkel voorbeeld kan geven van zulke incidenten, toont opnieuw aan dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recente herkomst. Bovendien strookt het feit dat u beweert geen informatie te hebben over incidenten in uw regio niet met uw eerdere verklaring dat het in uw regio onveilig is (CGVS, p. 21).

Dat u het CGVS daarentegen wel correcte informatie geven over de belangrijkste politieke figuren in uw regio (CGVS, p. 20), staat in schril contrast met uw onwetendheid over incidenten in de regio. Deze informatie is echter gemakkelijk op te zoeken en kan worden ingestudeerd. Dat u bovendien wel op de hoogte bent van deze informatie en niet van incidenten die zich recent in uw regio plaatsvonden, wijst eens te meer op het ingestudeerde karakter van uw verklaringen. U slaagde er bijgevolg niet in om het CGVS met deze verklaringen te overtuigen van uw recent verblijf in Shalatak.

U bent verder ook op de hoogte van de geografie in uw regio (CGVS, p. 4-5). Dit wijst er hoogstens op dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit deze regio, maar toont geenszins aan dat u daar recent verbleven hebt. Ook het feit dat u kennis heeft van andere etnische groepen in uw regio (CGVS, p. 18), schrijven kent in de buurt van uw dorp (CGVS, p. 19), weet wie talibancommandanten zijn in uw regio (CGVS, p. 20), en dat u kan vertellen over het klimaat en de gewassen in uw regio (CGVS, p. 21), tonen evenmin aan dat u recent in de regio verbleef.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u recent verbleef in Shalatak, gelegen in het district Mehtarlam in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recent verblijf in uw regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Shalatak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 16 oktober 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en uw recent verblijf in Shalatak in Afghanistan (CGVS, p. 23). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd geconfronteerd met het feit dat u weinig informatie kon geven over uw regio, waardoor het CGVS er niet van overtuigd was dat u recent uit Shalatak afkomstig bent (CGVS, p. 23). Er werd herhaald dat het belangrijk is voor u om de waarheid te zeggen (CGVS, p. 23).

U antwoordde daarop dat u van daar was, en dat u een inwoner van Shalatak was (CGVS, p. 23). Nadat u een aantal bijkomende vragen gesteld werden, werd u opnieuw geconfronteerd met het feit dat u er niet in geslaagd was het CGVS te overtuigen van uw recent verblijf in Shalatak (CGVS, p. 23). U zei daarop dat u van Shalatak bent, maar dat u niet veel buiten ging omdat u bezig was met uw eigen werk (CGVS, p. 23). Deze uitleg is echter niet afdoende om te verklaren waarom u niet op de hoogte bent van recente incidenten die hebben plaats gevonden in uw regio, in het bijzonder omdat u verklaarde dat u naar de lokale radio luisterde (CGVS, p. 8). Er wordt niet betwist dat u van Shalatak in district Mehtarlam afkomstig bent, maar u heeft het CGVS niet kunnen overtuigen van uw recent verblijf aldaar.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw taskara kan hoogstens uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en oorspronkelijke herkomst ondersteunen. Deze elementen staan niet ter discussie. De dreigbrief en de bevestiging van uw problemen houden verband met uw asielmotieven. Zoals hierboven aangehaald werd, kan aan deze motieven geen geloof gehecht worden, aangezien u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u in de periode waarin deze problemen zich voordeden in Shalatak verbleef. Bovendien blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie waarover het CGVS beschikt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De enveloppe tenslotte ondersteunt enkel uw verklaringen dat u post ontving uit Afghanistan. Dat wordt hier niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert drie middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“- Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 (medewerkingsplicht);

- Schending van de zorgvuldigheidsplicht;

- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.”

Verzoeker vat dit middel samen als volgt:

“Verzoeker heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht door te antwoorden op de gestelde vragen en de nodige documenten voor te leggen. Louter op basis van het feit dat verweerster het relaas van de verzoeker niet gelooft, besluit zij ten onrechte dat aan de medewerkingsplicht verzaakt werd.”

Verzoeker argumenteert dat zijn verzoek om internationale bescherming werd afgewezen omdat verzoeker zijn medewerkingsplicht niet vervuld heeft en onvoldoende duidelijkheid heeft geschept. Deze medewerkingsplicht volgt uit de interpretatie van de Vreemdelingenwet conform de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming.

Artikel 4, lid 1 tot 3, van de Richtlijn 2011/95/11 verduidelijkt wat onder de medewerkingsplicht moet worden begrepen. De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. De in lid 1 bedoelde elementen bestaan in de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie in het bezit van de verzoeker over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis.

Verzoeker zou hebben verzaakt om duidelijkheid te scheppen over zijn recente plaats van herkomst.

Verzoeker volhardt naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming in de meest duidelijke bewoordingen dat hij wel degelijk tot zijn vertrek verbleef in het dorp Shalatak, in het district Mehterlam, in de provincie Laghman.

Verzoeker legde documenten voor om zijn afkomst te bewijzen, waaronder zijn taskara en de enveloppe waarin zijn documenten werden verstuurd door zijn familie in Afghanistan. Hij meent dat dit het bewijs levert dat zijn familie nog steeds in Afghanistan verblijft en dat hijzelf afkomstig is uit Afghanistan en meer bepaald uit de provincie Laghman.

Waar de bestreden beslissing stelt dat deze documenten enkel verzoekers herkomst en niet zijn recent verblijf in zijn dorp Shalatak kunnen staven en *“in erg veralgemenende termen”* verwijst naar corruptie bij Afghaanse documenten, wijst verzoeker erop dat de commissaris-generaal nalaat om de echtheid van de documenten te onderzoeken en zich schuilhoudt achter algemene beweringen over documenten in Afghanistan. Bovendien erkent de commissaris-generaal wel dat verzoekers identiteit, nationaliteit en herkomst hiermee ondersteund worden.

Het is van uiterst belang dat de individualiteit van verzoeker in acht genomen wordt en dat ook de context waar verzoeker zich in bevindt in rekening wordt genomen bij het maken van een beslissing. De bestreden beslissing gaat hier volledig aan voorbij.

Verzoeker baseert zich hiervoor op stuk 36 van het verzoekschrift, UNHCR's *“Beyond Proof, credibility assessment in EU Asylum Systems”* (p. 118), te consulteren via www.unhcr.org.

Verzoeker wijst er hierbij op dat hij een herder was in Afghanistan en dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn laaggeschoolde profiel. Hij citeert uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij niet kan lezen of schrijven (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 3, 6, 7).

Nergens in de bestreden beslissing werd overgegaan tot een grondige analyse of werd er rekening gehouden met de Afghaanse cultuur. Er werd zonder enige rationele gevolgtrekking verwezen naar het feit dat verzoeker niet voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht.

Louter op basis van het feit dat verzoeker niet wordt geloofd stelt de commissaris-generaal dat hij aan zijn medewerkingsplicht heeft verzaakt, met alle gevolgen van dien. Dit is evenwel een argumentatie die hiertoe onmogelijk kan volstaan. Het is niet omdat de commissaris-generaal het relaas van verzoeker niet gelooft, dat verzoeker zonder meer zijn medewerkingsplicht niet zou hebben nagekomen.

Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker wel degelijk zijn uiterste best heeft gedaan om duidelijkheid te scheppen over zowel zijn persoonlijke gegevens als zijn asielaanspraak.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“- *Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;*

- *Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.*”

Verzoeker vat dit middel samen als volgt: *“Verzoeker heeft gegronde redenen om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin op basis van zijn afkomst en zijn vrees voor de Taliban.”*

Hij definieert het begrip vluchteling aan de hand van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de definitie toe op zijn zaak. Verzoeker bevindt zich hier in België waar hij zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 7 januari 2016.

Verzoeker zou niet hebben aangetoond waar en onder welke omstandigheden hij heeft verbleven voor zijn komst naar België. Bijgevolg kan er volgens de bestreden beslissing geen correct zicht worden geboden op de werkelijke achtergrond en leefsituatie waardoor verzoeker zijn aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Uit wat hierna volgt zal blijken dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en hij geen andere keuze had dan zijn land van herkomst, Afghanistan, te verlaten. Daarnaast behoort verzoeker door zijn jonge leeftijd tot een specifieke sociale groep. Wat de gegronde vrees voor vervolging gaat verzoeker in op (i) zijn herkomst en (ii) zijn vrees voor de Taliban.

Wat (i) verzoekers herkomst betreft, benadrukt verzoeker dat de bestreden beslissing geen geloof hecht aan zijn verblijf in zijn streek van herkomst in de periode voorafgaand aan zijn vertrek. Verzoeker zou niet op de hoogte zijn van incidenten die zich hebben voorgedaan in zijn regio.

Er dient in deze context op gewezen te worden dat het relaas van getuigen van bepaalde gebeurtenissen of feiten nooit volledig overeenstemt. Elke persoon bekijkt die gebeurtenis namelijk vanuit zijn eigen standpunt en ervaring. Door objectieve informatie wordt bevestigd dat bij het maken van beslissingen, er steeds opmerkelijk moet worden omgegaan met eigen ervaringen en achtergronden. In de bestreden beslissing wordt allermindst rekening gehouden met stuk 6 van het verzoekschrift, UNHCR's *“Beyond Proof, credibility assessment in EU Asylum Systems”* (p. 76), te consulteren via www.unhcr.org.

Wat verzoekers (a) kennis van incidenten in zijn regio betreft, wijst verzoeker erop dat hij wist dat dokter Abdullah gedood werd in een zelfmoordaanslag nadat hij de verkiezingen had gewonnen. Dit gebeurde in het midden van de bazaar van Laghman. Verzoeker haalde bovendien spontaan de bomontploffing aan waarbij Fazel Rahim betrokken was.

Verzoekers kennis dient geplaatst te worden tegen de achtergrond van zijn werk als herder. Verzoeker zorgde dag in dag uit voor een kudde van 50 schapen. Hierdoor kwam hij niet vaak in de bevolkte gebieden van de regio. Hij nam deze kudde mee om te grazen in de bergen en bracht ze 's avonds terug naar huis. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud hierover (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 7).

Het is duidelijk dat het niet in de mogelijkheden van verzoeker lag om veel details te weten te komen over incidenten die plaats vonden terwijl hij zich op een afgelegen plek in de bergen bevond met de kudde schapen. Verzoeker wees er zelf op tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij niet naar de incidenten ging gaan kijken en er dus ook geen details over weet.

De commissaris-generaal deed overduidelijk aan *“cherry-picking”* wat betreft de verklaringen van de verzoeker, waar ze hem eigenlijk net, vanuit begrip voor zijn kwetsbare profiel, net het voordeel van de twijfel had moeten gunnen, aldus verzoeker.

Wat betreft (b) zijn (geografische) kennis van zijn regio, wijst verzoeker erop dat hij op de hoogte is van zijn omgeving in Afghanistan, de Talibancommandanten en het klimaat en de gewassen in de regio. De commissaris-generaal redeneert ten onrechte dat deze kennis hoogstens aantoont dat verzoeker oorspronkelijk afkomstig is uit deze regio, maar dat het recent verblijf hiermee niet aangetoond wordt.

Verzoeker toont hiermee echter aan dat hij uitgebreide kennis bezit over wat er gebeurde in het dagelijks leven en de zaken waarmee hij vaak in aanraking kwam als herder. Verzoeker weet bovendien dat er recent werken gedaan werden in het dorp, namelijk dat de weg gebouwd werd. Hij verwijst hierbij naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 18-19).

Betreffende (ii) verzoekers vrees voor vervolging door de taliban, wijst hij erop dat de bestreden beslissing meent dat er geen geloof kan gehecht worden aan de bedreigingen van de taliban ten opzichte van verzoeker, doch dat wordt nagelaten om hier een verdere motivatie voor te geven.

Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk aangesproken werd door de taliban terwijl hij zijn kudde schapen aan het hoeden was. Ze vroegen hem om met hen samen te werken en hen info door te spelen over de mensen in het dorp die werken voor de overheid. Het feit dat hij een herder was, was volgens hen een voordeel aangezien niemand hem zou verdenken. Verzoeker weigerde om met hen samen te werken.

Verzoeker vertelde toen hij thuiskwam onmiddellijk aan zijn ouders dat hij benaderd werd door de taliban. Zijn ouders zeiden hem dat hij een klacht moest indienen in de vorm van een petitie. Deze klacht verbeterde zijn situatie echter niet. Integendeel zelfs, verzoeker ontving een dreigbrief van de taliban waarin gezegd werd dat ze hem zouden vermoorden omdat hij hun geheimen verder had verteld in de vorm van een klacht. Zijn ouders lieten hem zelfs niet meer buiten komen. Verzoeker legde een bevestiging dat hij deze klacht deed en de dreigbrief voor tijdens zijn verhoor bij de commissaris-generaal.

Verzoeker besloot uiteindelijk om zijn land van herkomst, Afghanistan, te verlaten aangezien hij niet meer buiten kon komen en hij zich constant bedreigd voelde. Ondanks zijn klacht bij de ouderen werd hij niet geholpen en werd hij aan zijn lot overgelaten. Hij besliste het lot in eigen handen te nemen en te vluchten.

De commissaris-generaal geeft aan dat er niet voldoende bewijzen zijn om te stellen dat verzoeker gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging. Op dit moment wordt zijn risico op vervolging echter nog versterkt door het verblijf in Europa dat reeds meer dan twee jaar duurt. Verzoeker kan immers aanzien worden als verwesterd en dus als spion. Hij baseert zich hiervoor stuk 4 van het verzoekschrift, het EASO-rapport "*Afghanistan. Individuals targeted under societal and legal norms*", december 2017, p. 101, te consulteren via <https://coi.easo.europa.eu>

Om deze redenen loopt verzoeker het risico om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker wordt in Afghanistan bedreigd door de taliban. De taliban is bij uitstek een groepering die omwille van politieke overtuiging en religie opereert. Verzoeker werd bedreigd omwille van het feit dat hij weigerde samen te werken met de taliban.

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet invoeren, omdat in Afghanistan de autoriteiten, rekening houdende met de algemene onveiligheidssituatie, niet in de mogelijkheid zijn om bescherming te bieden aan individuen.

- In een derde middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:
  - *Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;*
  - *Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.*

Hij vat zijn derde middel als volgt samen: "*Verzoeker heeft minstens recht op subsidiaire bescherming aangezien hij bij terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.*"

Artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet biedt bijkomende bescherming aan personen die bij een terugkeer naar hun land van herkomst zullen worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling.

De subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen tegenover het land van herkomst van verzoeker. Verzoeker heeft de Afghaanse nationaliteit. Verzoeker is recent afkomstig uit het district Mehterlam in de provincie Laghman. Hij herhaalt zijn argumentatie betreffende (i) zijn herkomst uit het tweede middel en verwijst naar objectieve informatie die de precieze veiligheidssituatie in de provincie Laghman bevestigt, namelijk het EASO-rapport, "*Afghanistan: security situation*", november 2016, p. 109-110).

In ondergeschikte orde, indien de Raad van oordeel is dat de recente afkomst van verzoeker niet kan worden vastgesteld, moet wel rekening gehouden worden met de Afghaanse nationaliteit van verzoeker. Hierover is evenwel geen enkele motivering terug te vinden in de bestreden beslissing.

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als het gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico heeft om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meest actuele situatie beoordeeld te worden. Dit werd recent nog door de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De commissaris-generaal heeft immers de plicht om, aangaande volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

Verzoeker verwijst in eerste instantie dan ook naar de 'UNHCR Eligibility Guidelines' van 19 april 2016 (verzoekschrift, stuk 6). Ook in het rapport "*General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul*", van www.ecoi.net, blijkt een stijging van het geweld in geheel Afghanistan (verzoekschrift, stuk 7).

Een recent rapport van de VN-secretaris-generaal toont aan dat de veiligheidssituatie in Afghanistan steeds problematischer wordt en dat het aantal incidenten blijft stijgen (verzoekschrift, stuk 8, UN Secretary-General, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*, 15 december 2017, p. 5 en 7, te consulteren via <http://www.refworld.org>)

Het geweld neemt op dit moment zodanig grote proporties aan zodat er sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict (verzoekschrift, stuk 10, United States Department of State, "*Country Reports on Human Rights Practices*" - Afghanistan, 3 maart 2017, te consulteren via www.refworld.org).

Uit deze informatie volgt dat de algemene veiligheidssituatie in geheel Afghanistan dramatisch is geworden. Dit op zodanige wijze dat subsidiaire bescherming zich opdringt voor alle personen die hun Afghaanse nationaliteit kunnen bewijzen. De commissaris-generaal beroept zich op dit moment op een verouderde situatie terwijl het conflict aan een snel tempo escaleert.

Bovendien zal verzoeker, bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan aan zijn lot worden overgelaten op de luchthaven van Kabul en wordt hij *de facto* een IDP ("*internal displaced persons*"). Immers, het ontbreken van een "*overeenkomst*" tussen België en Afghanistan heeft tot gevolg dat Afghanen die uit België worden uitgewezen niet beschouwd worden als "*terugkeerders*". Ze bestaan dus niet voor de Afghaanse overheid. Ze zijn niet traceerbaar en de Afghaanse autoriteiten laten hun volledig aan hun lot over. Bovendien krijgen ze geen hulp van het MoRr (Afghaanse Ministerie voor vluchtelingen en terugkeerders), die normalerwijze hulp biedt aan vluchtelingen teneinde zich te kunnen vestigen in de regio van herkomst. Bijgevolg zal verzoeker overgeleverd worden aan het geweld en de gewapende groeperingen. Men is namelijk in de onmogelijkheid om zich te vestigen en de noodzakelijk toegang tot de basiszorg, waaronder onderwijs en gezondheidszorg, worden hen ontzegd (verzoekschrift, stuk 6).

Niettegenstaande het feit dat verzoeker dient beschouwd te worden al een "*IDP*" en niet als een "*terugkeerder*" uit Afghanistan, kan eveneens gewezen worden op de precaire positie van de "*terugkeerders*" (verzoekschrift, stuk 12).

Naast het reële risico dat de gewone burger het slachtoffer wordt van het algemeen gewapende conflict in geheel Afghanistan overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, is tevens het risico op mensenwaardige behandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2, b), hoog. De broodnodige humanitaire hulp blijft immers heel beperkt (verzoekschrift, stukken 13-15).

De interpretatie van de subsidiaire beschermingsstatus is te beperkt in de bestreden beslissing die zich focust op de aanwezigheid van een aanhoudend gewapend conflict in een regio teneinde al dan niet de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De humanitaire gevolgen die een gewapend conflict met zich meebrengt, worden verwaarloosd. Ook al neemt de ernst van het gewapend conflict in een bepaalde regio af, het geweld blijft sluimeren (er is slechts sprake van schijnbare stabiliteit) en de levensomstandigheden blijven mensenwaardig. Opbouw is een werk van lange adem. Zolang de veiligheidssituatie in de omliggende regio's niet verbetert, blijft de adequate en nodige humanitaire hulp uit.

De vrees dat de terugtrekking van de buitenlandse troepen zal omslaan in een burgeroorlog, vindt steun in de huidige veiligheidssituatie, die allerm minst stabiel te noemen is. Het is op heden niet aangewezen om mensen terug te sturen naar een dermate onveilig en onstabiel land.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten toe aan het verzoekschrift:

- UNHCR *"Beyond Proof, credibility assessment in EU Asylum Systems"* (stuk 3);
- het EASO-rapport *"Afghanistan: Individuals targeted under societal and legal norms"* van december 2017 (stuk 4);
- het EASO-rapport *"Afghanistan: Security situation"* van december 2017 (stuk 5);
- UNHCR *"Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum – seekers from Afghanistan"*, van 19 april 2016 (stuk 6);
- het rapport *"General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul"* van European Country of Origin Information Network (stuk 7);
- het rapport *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"* van de UN Secretary General van 15 december 2017 (stuk 8);
- het *"Country Reports on Human Rights Practices – Afghanistan"* van het United States Department of State van 3 maart 2017 (stuk 9);
- het artikel *"Taliban threaten 70% of Afghanistan"* van BBC World van 31 januari 2018 (stuk 10);
- het artikel *"World report 2018 – Afghanistan"* van Human Rights Watch van 18 januari 2018 (stuk 11);
- het rapport *"DFAT country information report Afghanistan"* van Australian Government, Department for Foreign Affairs and Trade van 18 september 2017 (stuk 12);
- het *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"* van de Nederlandse rijksoverheid van november 2016 (stuk 13);
- het *"Humanitarian Bulletin: Afghanistan"* van OCHA van 1-31 mei 2017 (stuk 14);
- het artikel *"Afghanistan's Forgotten Humanitarian Crisis"* van The Diplomat van 9 juni 2016 (stuk 15).

2.1.3. In een aanvullende nota van 8 mei 2019 voegt verzoeker nieuwe stukken die betrekking hebben op de recente ontwikkelingen in de veiligheidssituatie in geheel Afghanistan en in de provincie Laghman in het bijzonder:

- het artikel *"U.S. to Withdraw About 7,000 Troops From Afghanistan, Officials Say"* van New York Times, van 20 december 2018 (stuk 16);
- het artikel *"Is it safe for Europe to force Afghan migrants to return home?"* van CBS Monitor van 31 december 2018 (stuk 17);
- het rapport *"Afghanistan context analysis"* van International NGO Safety Organisation van 18 januari 2019 (stuk 18);
- het artikel *"Six Afghan civilians killed by roadside bomb"* van Radio Free Europe/Radio Liberty van 20 februari 2019 (stuk 19);
- UNHCR, *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan"* van 30 augustus 2018 (stuk 20);
- het EASO-rapport, *"Afghanistan Guidance Note"* van juni 2018 (stuk 21);
- een *"Report to the United States Congress"* van US Department of Defense van 19 november 2018 (stuk 22);
- het artikel *"In Afghanistan, a 17-Year-Stalemate"* van Foreign Policy van 20 november 2018 (stuk 23);
- het artikel *"Afghan grand council demands 'immediate and permanent' ceasefire"* van Aljazeera van 3 mei 2019 (stuk 24);
- het rapport *"Civilian deaths from Afghan conflict in 2018 at highest recorded level"* van UNAMA van 24 februari 2019 (stuk 25);
- het artikel *"Laghman explosion leaves 7 children dead, 8 wounded"* van Pajhwok Afghan News van 14 april 2019 (stuk 26);
- het artikel *"Afghaanse migratieminister vraagt Nederland uitzettingen te stoppen: 'Land niet veilig'"* van NOS Nieuwsuur van 23 maart 2019 (stuk 27).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot zijn vertrek naar België, herhaalt zijn verklaringen over zijn leefomgeving en profiel en volhardt dat hij wel een toereikende sociopolitieke kennis bezit over zijn regio, rekening houdende met zijn individuele situatie. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoekers kennis over recente veiligheidsincidenten in zijn regio lacunair is, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst voorafgaand aan zijn vertrek naar België.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij op de hoogte was van de zelfmoordaanslag waarbij dokter Abdullah omkwam, doch hij gaat met zijn verweer voorbij aan de pertinente en terechte motivering in de bestreden beslissing dat verzoekers kennis hierover geen bewijs kan vormen van zijn recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst, gelet op het feit dat (i) dokter Abdullah een belangrijke figuur was in Afghanistan, waardoor ook mensen van buiten de regio van dit incident op de hoogte kunnen zijn, (ii) dit incident zich voordeed zes jaar voor verzoekers komst naar België en (iii) verzoeker dit incident bovendien niet correct in de tijd kon situeren.

De verwijzing in het verzoekschrift naar het feit dat verzoeker tevens op de hoogte was van het feit dat een bomexplosie gericht was tegen de burgemeester Fazel Rahim, kan evenmin verzoekers recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst staven, zoals terecht werd geoordeeld in de bestreden beslissing. Deze wijst er immers terecht op dat (i) dit incident dateert van mei 2009, (ii) verzoeker dit incident bovendien niet correct in de tijd kon situeren en (iii) dat verzoeker geen verdere informatie heeft over dit incident, buiten het feit dat het een bomexplosie betrof op de bazaar van Mehterlam. Van verzoeker kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij coherente en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over incidenten die hij zelf opnoemt, *quod non*.

De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat verzoekers kennis van deze incidenten niet kan volstaan om verzoekers recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst te staven. Uit de omstandige en pertinente motivering van de bestreden beslissing blijkt bovendien dat verzoeker zelf geen andere meer recente veiligheidsincidenten in zijn district kon opnoemen, noch kon antwoorden op de vragen van de commissaris-generaal inzake veiligheidsincidenten die zich recent voor zijn vertrek in zijn regio van herkomst voordeden.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog zijn lacunaire kennis over recente veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst tracht te minimaliseren door te verwijzen naar zijn profiel van ongeschoolde herder, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekers analfabetisme klemt met de handtekening waarmee hij de documenten bij aanvang van de procedure heeft ondertekend. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij over een facebookpagina beschikt en dit gebruikt om in contact te komen met zijn familie (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 11), hetgeen verder afbreuk doet aan zijn verklaringen over zijn analfabetisme. Hieruit dient te worden afgeleid dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op zijn daadwerkelijke scholingsgraad en profiel. Een indicatie die dit nog versterkt is zijn verklaring dat hij, als analfabete herder uit Shalatak, zijn reis naar België zelf heeft betaald en georganiseerd (DVZ-verklaring, stuk 19, p. 10).

Bovendien kan, zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift immers aanvoert dat hij geen kennis kan hebben van recente incidenten omdat hij zich als herder vaak in afgelegen gebieden bevond en zich niet in dichtbevolkte gebieden begaf, merkt de Raad op dat, nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn profiel, dit verweer klemt met de vaststelling dat verzoeker wel kennis heeft van veiligheidsincidenten uit de periode 2009-2010 en van prominente figuren in zijn regio, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker ook op de hoogte is van recente veiligheidsincidenten in zijn regio in de jaren voor zijn vertrek.

Waar verzoeker in het verzoekschrift algemeen beweert dat onvoldoende rekening wordt gehouden met de Afghaanse cultuur, merkt de Raad op dat hij dit verder niet *in concreto* toelicht. De Raad wijst er evenwel op dat van verzoeker, die verklaarde tot zijn vertrek naar België in het dorp Shalatak in het district Mehterlam gewoond te hebben en aldus de veiligheidsincidenten in zijn regio heeft meegemaakt, redelijkerwijze verwacht worden dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hieromtrent.

De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers profiel of een verwijzing naar de Afghaanse cultuur niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot recente gebeurtenissen in zijn regio.

Verzoekers argumentatie dat hij over een bepaalde (geografische) kennis van zijn regio beschikt (geografie, talibancommandanten, het klimaat en de gewassen in de regio) doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. In deze volstaat het erop te wijzen dat in de bestreden beslissing op omstandige en pertinente wijze werd geoordeeld dat deze kennis niet kan volstaan om verzoekers vermeende recente verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België aan te tonen. Waar verzoeker nog verwijst naar het feit dat hij op de hoogte was dat er een weg gebouwd werd in zijn dorp Shalatak, merkt de Raad op dat verzoeker zelf verklaarde dat die vier jaar voor het persoonlijk onderhoud op 16 oktober 2017 plaatsvond (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 19), zodat de Raad van oordeel is dat zijn kennis hierover niet kan aantonen dat hij verbleven heeft in zijn vermeende regio van herkomst tot voor zijn vertrek naar België.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van incidenten die zich hebben voorgedaan in uw regio in de periode voor u naar België kwam. Toen u gevraagd werd naar de veiligheidssituatie in uw regio verklaarde u dat het onveilig was en dat de veiligheid slecht was (CGVS, p. 21). Gepolst of incidenten zich voordeden in uw dorp zei u van niet (CGVS, p. 21). Gevraagd of er in de grotere regio incidenten waren zei u dat dokter Abdullah omkwam in een zelfmoordaanslag (CGVS, p. 21). Dat u op de hoogte bent van dit incident, bevestigt echter niet dat u recent in uw regio verbleef. Ten eerste was dokter Abdullah een erg belangrijk figuur in Afghanistan, waardoor ook mensen die buiten uw regio leven van dit incident op de hoogte kunnen zijn. Ten tweede deed het incident zich voor zo'n zes jaar voor uw komst naar België, waardoor dit niet aantoont dat u recent in Shalatak verbleef (zie administratief dossier). U bent tevens niet op de hoogte van de periode waarin het incident zich voordeed. Zo verklaarde u dat hij omkwam in het jaar 1398, wat overeenkomt met 2019 in de Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 21). Gevraagd naar welk jaar we vandaag zijn, antwoordde u 1396, wat correct is (CGVS, p. 21). Vervolgens verbeterde u zich en verklaarde u dat hij overleed in 1389, wat overeenkomt met 2010-2011 in de Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 21-22). Uit de informatie die het CGVS voorhanden heeft blijkt echter dat het incident twee jaar vroeger moet gesitueerd worden, meer bepaald in september 2009 (zie administratief dossier). Uw kennis over dit incident toont bijgevolg niet aan dat u voor uw vertrek naar België in Shalatak verbleef.

Gepeild naar andere incidenten verklaarde u dat er een incident was tegen Fazel Rahim, een vroegere gouverneur of burgemeester (CGVS, p. 22). Volgens uw verklaringen was hij betrokken in een bomexplosie aan het einde van de bazaar in Mehtarlam (CGVS, p. 22). U heeft verder geen andere informatie over dit incident. Gepolst naar meer informatie over dit incident verklaarde u dat u er niets meer over weet (CGVS, p. 22). Bovendien kan u het incident niet situeren in de tijd, ook niet bij benadering (CGVS, p. 22). Uit de informatie waar het CGVS over beschikt blijkt dat er een incident was op een persoon genaamd Mohammad Rahim, die eerder burgemeester was van Mehtarlam, maar ook dit incident dateert van mei 2009 (zie administratief dossier), waardoor u ook hiermee niet kan aantonen dat u recent in Shalatak verbleef.

U verklaarde dat er verder geen incidenten waren (CGVS, p. 22). Gevraagd of u iets wist over een bomontploffing bij een begrafenis, verklaarde u dat u het niet wist (CGVS, p. 22). Informatie waarover het CGVS beschikt toont aan dat bij dit incident 16 doden en 39 gewonden vielen, waardoor het kan doorgaan als één van de zwaarste incidenten in de afgelopen jaren in uw regio (zie administratief dossier). Dat u verklaart hier niet van op de hoogte te zijn, doet bijgevolg afbreuk aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Shalatak woonde.

Vervolgens verklaarde u dat er explosies waren, maar dat u niet naar de incidenten ging om het zelf te zien [wat er gebeurde] (CGVS, p. 22). Gevraagd of erover kon vertellen, zei u dat u het niet weet, dat u het niet zag en dat u geen informatie heeft (CGVS, p. 22). Er wordt niet van u verwacht dat u in detail kan vertellen over elk incident dat zich voordeed in uw regio, maar er kan minstens verwacht worden dat als u zegt dat er ontploffingen zijn in uw regio, u meer informatie of voorbeelden kan geven. Dat u hier niet tot in staat bent, doet uw recente herkomst uit Shalatak verder in twijfel trekken. Bovendien blijkt uit het de informatie die het CGVS voorhanden heeft dat er zich meerdere ontploffingen zich voordeden in uw regio (zie administratief dossier). Uw algemene verwijzing hiernaar, die u niet kan onderbouwen met voorbeelden, volstaat niet om uw recent verblijf in Shalatak aannemelijk te maken.

Ten slotte verklaart u niet op de hoogte te zijn van talibancommandanten die gedood werden en ook niet van politiemannen die werden aangevallen (CGVS, p. 22). Uit de informatie van het CGVS blijkt dat ook zulke incidenten zich voordeden in uw regio (zie administratief dossier). Dat u hier niet van op de hoogte bent, en dat u geen enkel voorbeeld kan geven van zulke incidenten, toont opnieuw aan dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recente herkomst. Bovendien strookt het feit dat u beweert geen informatie te hebben over incidenten in uw regio niet met uw eerdere verklaring dat het in uw regio onveilig is (CGVS, p. 21).

Dat u het CGVS daarentegen wel correcte informatie geven over de belangrijkste politieke figuren in uw regio (CGVS, p. 20), staat in schril contrast met uw onwetendheid over incidenten in de regio. Deze informatie is echter gemakkelijk op te zoeken en kan worden ingestudeerd. Dat u bovendien wel op de hoogte bent van deze informatie en niet van incidenten die zich recent in uw regio plaatsvonden, wijst eens te meer op het ingestudeerde karakter van uw verklaringen. U slaagde er bijgevolg niet in om het CGVS met deze verklaringen te overtuigen van uw recent verblijf in Shalatak.

U bent verder ook op de hoogte van de geografie in uw regio (CGVS, p. 4-5). Dit wijst er hoogstens op dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit deze regio, maar toont geenszins aan dat u daar recent verbleven hebt. Ook het feit dat u kennis heeft van andere etnische groepen in uw regio (CGVS, p. 18), schrijven kent in de buurt van uw dorp (CGVS, p. 19), weet wie talibancommandanten zijn in uw regio (CGVS, p. 20), en dat u kan vertellen over het klimaat en de gewassen in uw regio (CGVS, p. 21), tonen evenmin aan dat u recent in de regio verbleef.”

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden onderzocht is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

In zoverre verzoeker in zijn aanvullende nota wijst op de risico's voor verwesterde terugkeerders, toont hij niet aan dat hij omwille van zijn langdurig verblijf in het buitenland zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels of gebruiken of dat hij omwille van zijn opvattingen vervolging riskeert. Verzoeker toont dan ook niet *in concreto* aan dat hij thans bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn langdurig verblijf in Europa een doelwit zal vormen voor de taliban of andere gewapende groeperingen, noch dat hij enigszins geviseerd zou worden hierdoor.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de commissaris-generaal de door hem neergelegde documenten op hun echtheid dient te onderzoeken, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit. Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient noch de commissaris-generaal, noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten. De bestreden beslissing verwees terecht naar objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 18, nr. 10), met name de “*COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*” van Cedoca van 21 november 2017, waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Bijgevolg is de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde Afghaanse documenten relatief.

Verzoeker kan bovendien niet gevolgd worden dat de door hem neergelegde enveloppe het verblijf van hemzelf en zijn familie in het dorp Shalatak kan staven, gelet op de vaststelling dat deze brief verzonden is uit vanuit Jalalabad (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 17, nr. 2).

De door verzoeker in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toegevoegde landeninformatie kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR "*Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 30 augustus 2018.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Afghanistan en Laghman, doch gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Shalatak, in het district Mehterlam in de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt.

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 2, 23).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP